

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

HVAR 8 DAG

5TE ÅRG.

DEN 11 SEPTEMBER 1904.

N° 50

Återgifvande af text eller illustrationer ur HVAR 8 DAG utan särskild öfverenskommelse förbjudes.

INNEHÅLL: Hugo Erik Gustaf Hamilton. — En 80-årsdag. — Femte nordiska kongressen för invärtes medicin. — Ett sammanträde i provinsialläkareföreningen. — Trogne tjänare. — Från musikvärlden. — Annie Besant i Sverige. — Michael Kolmodin Löwegren. — Sveriges riksbanks nya hus — Senaste bilder från kriget. — Det stundande presidentvalet i Amerika. — Brokigt utomlandsnytt. — "En råbock" af Eric Blacagi. — Det engelska fotbollslaget i Sverige. — Den stora branden i Malmö. — Veckans porträtgalleri. — Motorbåtställen i Stockholm. — Från redaktionen af HVAR 8 DAG.

F. A. B. HVAR 8 DAGS TRYCKERI. GÖTEBORG. 1904.

Foto. Carl Larsson, Geste.

HUGO HAMILTON.
LANDSHÖFDING I GÄFLEBORGS LÄN.

Kliché: Bengt Silfverparre.

HUGO ERIK GUSTAF HAMILTON.

TILL PORTRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

På landshöfdingestolen i Gäfle sitter för närvarande en man, som utan all fråga hvad mångsidig lärdom, intresse för sociala och politiska ting, skarp-sinne och debattörförmåga beträffar, intager ett synnerligen framstående rum bland samtida svenskar. Det undrades också år 1900, då greve *Hugo Erik Gustaf Hamilton* utnämndes till landshöfding i Gäfleborgs län, åtskilligt öfver, att han ville åtaga sig en dylik befattning, som ju i det stora hela är af ganska lugn art. Det undrades, allra helst, som greve Hamilton förut visat så lifliga liberala tendenser och en sådan stridslust.

Greve H. är emellertid ännu långt ifrån så gammal, att det behöfver befaras, att hans politiska roll skulle vara utspelad. Han fyllde nyligen, d. 21 aug., 55 år. Född på Blomberg i Västergötland 1849, voro föräldrarna sedermera landshöfdingen i Uppsala greve Adolf Ludvig Hamilton och Johanna Ulrika Agnes Geijer, en dotter af ingen mindre än den frejdade Erik Gustaf Geijer, hvadan alltså greve H. har lysande påbrå.

Han blef 1869 student i Uppsala, aflade 1878 juris kandidatexamen, gjorde sedan vanlig juridisk tjänst, utnämndes 1880 till vice häradshöfding och arbetade en tid i riksdagens kansli, bl. a. 83—84 som sekreterare i bevillningsutskottet. Sistnämnda år fick han i uppdrag att vidtaga förberedande åtgärder för inrättande af en patentmyndighet och förordnades samma år till chef för den då organiserade Patentbyrån. Sedan denna utvidgats till ett Patent- och registreringsverk blef H. 1895 öfverdirektör och chef för detsamma.

Men H. nöjde sig icke med att vara framstående ämbetsman. Han ville göra sina stora kunskaper, framförallt å närings-, tull- och arbetarelagstiftningens område, fruktbärande och sätta in sin kraft vid behandlingen af tidens viktiga frågor på det politiska och sociala området. Ifrig frihandlare, kastade sig den kække mannen under 1880-talets senare hälft i både tal och skrift in i striden mot den framflyttande protektionismen.

Genom 1890 års val inträdde H., som 1886—89 liksom 1891 var ledamot af arbetareförsäkringskommittéerna, i Andra kammaren såsom representant för hufvudstadens fjärde valkrets. Det var liberalerna, som här vid lag fälldes utslaget. Han gjorde sig snart gällande i kammaren, insattes vid urtima riksdagen 1892 i försvarsutskottet, hvars sedermera af riksdagen i hufvudsak antagna förslag han icke kunde biträda, och 1893 i bevillningsutskottet. Hösten 1893 lyckades högern efter en ytterst ifrig valstrid hindra hans återval, men 1896 invaldes han åter i Andra kammaren och satt där till 1901, då han drog sig tillbaka för att uteslutande ägna sig åt sina plikter som landshöfding. H. hade under sin senare riksdagsperiod vid 1899—1900 års riksdagar plats i bevillningsutskottet och slöt sig 1900 till liberala samlingspartiet.

I riksdagen väckte H. motioner om äkta makars inbördes egendomsförhållanden, villkorlig frigifning vid längre fängelsestraff, revision af bevillningsförordningen, stadsplanelag, Sveriges anslutning till Bernerkonventionen, o. s. v. Han var äfven ledamot af riksdagens 1891, 1898 och 1901 tillsatta utskott för behandling af olika förslag till arbetareförsäkring, och H. hade i icke ringa mån förtjänsten af, att 1901 års förslag om olycksfallsförsäkring antogs af riksdagen.

Som medlem af bevillningsutskottet intog H. en fast hållning och kämpade sedan kraftfullt för, att de finansiella bördor, som kommo till stånd genom urtima riksdagen, skulle uttagas i form af skatter å förmögenheten, i stället för konsumtionsskatter. Och när greve H. efter det ofrivilliga afbrottet återkom

till riksdagen, visade han sig lika käck och eldig som förut samt bröt bl. a. mången lans med sin gamle motståndare A. P. Danielson. Särskildt torde man erinra sig deras ordskefte vid debatten om mellanrikslagens förlängning, då det verkligen var en stor dag i kammaren. För de längst gående liberalerna var greve H. emellertid icke mera någon persona grata, sedan han vid en remissdebatt uppträdde mot hr Staaff i den unionella frågan och endast villkorligt gifvit sin anslutning till det von Friesenska samlingsförslaget i rösträttsfrågan. Hans uppträdande till förmån för 1901 års härordningsförslag väckte äfven misstämning bland ultra-liberalerna.

Som stadsfullmäktig i Stockholm 1888—94 och 1896—1900 ägnade sig den sällsynt arbetskräftige mannen framför allt åt fattigvårdsväsendets förbättring. Han var också ordf. i den 1894 af öfverståthållaren tillsatta kommitté för afgifvande af utlåtande beträffande arbetslösheten i hufvudstaden och i den 1895 års kommitté för omorganisation af Stockholms fattigvård. Af öfrigt kommittéarbete, som H. utfört, må nämnas, att han 1897 kallades till led. af den då tillsatta kommittén för ordnande af Sveriges fasta försvar.

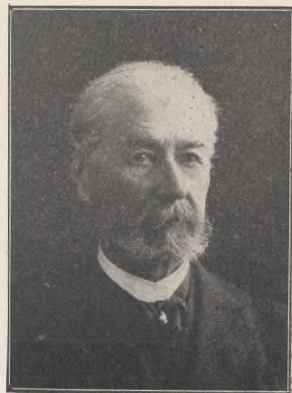
En utmärkt talare, med ett lätt flyttande, schwingfullt föredrag, har H. äfven stor förmåga att uttrycka sig med pennans hjälp. Han har också, särskildt 1888—90, flitigt medverkat i Aftonbladet samt senare skrivit i Stockholms Dagblad, då hans vän, dåvarande assessor Montan, blef denna tidnings hufvudredaktör.

Med en storartad begåfning förenar greve H., som sagdt, djupa kunskaper och äger därtill en rifvande förmåga att få fram saker och ting. Liksom alla verkligt framstående män, hvilka verkligen vågat något i lifvets strid, har han varit mycket fruktad och blef på sin tid från ultra-högerhåll utmålad som en hardt när förskräcklig person! Denne högättade ädling ville verkligen göra gemensam sak med Stockholmsliberalerna... Men så gjorde han icke fullkomligt gemensam sak med dessa, och då var genast domen färdig från ultra-vänsterhåll. Männe icke den riksbekanta svenska afundsjukan har något att göra med alla anfallen mot Geijers frejdige ättling?

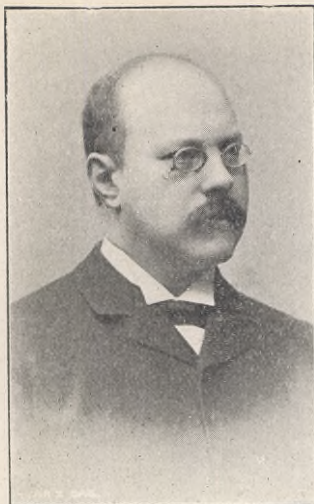
EN 80-ÅRS DAG.

Major Clas Adolf Adelsköld i Stockholm, den man som d. 3 maj 1849 tog det första spadtaget på den första svenska järnvägen, fyllde d. 7 sept. 80 år. Major A. är känd såväl för sina utmärkta ingenjörsarbeten som för sin politiska verksamhet i Första kammaren och sitt spirituella skriftställarskap. F. n. är 80-åringen, hvilken är i besittning af sin fulla vigör, sysselsatt med målning, i det han utför ett 30 tal tafvor för ett konstlotteri, afsedt att åstadkomma medel för upprättandet af ett monument öfver J. Alströmer i Alingsås nästa år. Till detta minnesmärke har major Adelsköld själf gjort ritningen.

I öfrigt hänvisa vi till den utförliga biografi med helsidesbild som var införd i H. 8 D:s II årg. n:o 25.

C. A. ADELSKÖLD.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

Öfverläkaren
D:R TH. HELLSTRÖM,
i kongressens bestyrelse.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

Professor
O. MEDIN,
KONGRESSENS PRESIDENT.

Kliché: Bengt Sjöforsparre.

Öfverläkaren
D:R H. KÖSTER,
Kongressens generalsekreterare.

Endast ett par veckor sedan nordens kirurger samlats i Göteborg, hafva nu de nordiska läkare, hvilka gjort den inre medicinen till sitt särskilda forskningsfält, för gemensamma öfverläggningar mötts i Stockholm.

I Andra kammarens plenisal i det gamla riksdags-huset, sammanträdde nämligen under första hälften af förliden vecka den "femte nordiska kongressen för invärtes medicin".

President vid kongressen var professor O. Medin. Bestyrelsen utgjordes för öfrigt af öfverläkarne Th. Hellström, Stockholm och H. Köster, Göteborg, den senare kongressens generalsekreterare.

Till presidenter för de särskilda länderna utsågs för Danmark professor Gram, för Norge professor Laache, för Finland professor Hosti samt för Sverige professor Henschen.

Till bitr. sekreterare valdes från Danmark d:r Or-

gelino, från Norge d:r Hansteen, från Finla id d:r Lindholm och från Sverige d:r Josephson.

En mängd värdefulla föredrag höllos och diskussionen var synnerligen liflig. Liksom kirurgerna ägnade hufvudparten af förhandlingarna åt öfverläggningen af en enda fråga — blindtarmsinflammationen — hade medicinarne ett icke mindre aktuellt problem nämligen tuberkulosfrågan, att särskildt diskutera.

H. 8 D:s fotograf, som på torsdagen åtföljde dem af läkarne, hvilka då gjorde en utflykt till Uppsala, fick där tillfälle taga nedanstående grupp. För öfrigt kunde vi redan i föregående nummer bjuda på bilder af några af de mest bemärkte kongressdeltagarne från Danmark och Norge.

I sammanhang med läkarekongressen var en föreställning anordnad på K. teatern, hvarvid Simson och Delila kom till uppförande.

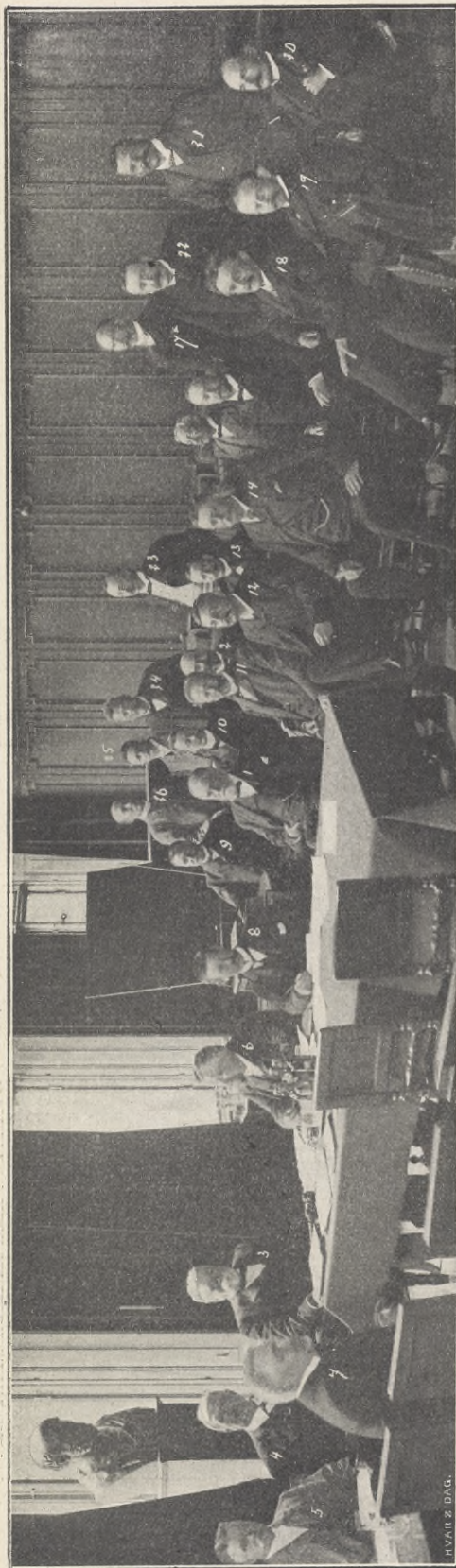
HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLM.

EN BILD FRÅN LÄKAREKONGRESSENS UTFLYKT TILL UPPSALA.

Kliché: Kon. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sthlm.—Gbg

Vi namnteckna: Professor Quensel, Uppsala (1), Docent Ahlgren, (2), Prof. Laache, Kristiania (3), Docent Schaumann, Helsingfors (4), Prof. Hammarsten, Uppsala univ:s Rektor (5), Prof. Öhrvall, Uppsala (6), Distriktsläkaren G. A. Tollet, Åbo (7), Prof. Petré, Uppsala (8), Dr M. Lauritzen, Köpenhamn (9).

ETT SAMMANTRÄDE I PROVINSIALLÄKAREFÖRENINGEN.

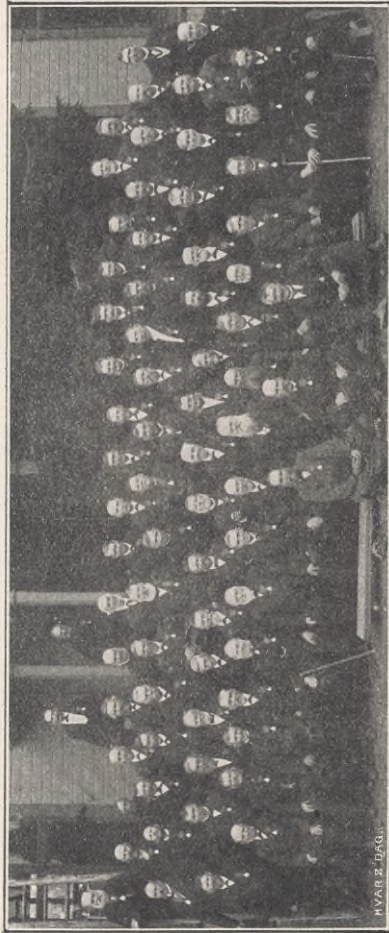

DELTAGARE I PROVINSIALLÄKAREFÖRENINGENS ÅRSMÖTE I SVENSKA LAKARESÄLLSKAPETS LOKAL:

Generaldirektör Linroth (1), Medicinalrådet Pettersson (2), f. d. förste provinsialläkaren Christernson, Helsingborg, årsmötets ordf. (3), f. d. provinsialläkaren Söderbaum, Sundsvall, förens ordf. (4), Förste provinsialläkaren Noberg, Nyköping (5), E. provins.-läk. Dahlborg, Rimbo, förens sekr. (6), Provins.-läk. Broström, Tingsryd (7), E. prov.-läk. Landahl, Lima (8), E. prov.-läk. Essén, Unnarvå (9), E. pr.-l. Westman, Ljungskile (10), pr.-l. Häkansson, Söderköping (11), Bitr. pr.-l. Petré, Malmö (12), Pr.-l. Jansson, Enköping (13), Pr.-l. Andrén, Järsö (14), Pr.-l. Schwelzer, V. Heninge (15), E. pr.-l. Ehinger, Dalarö (16), E. pr.-l. Cavalli-Björkman, Strömstad (17), Pr.-l. Nyberg, Falköping (18), E. pr.-l. Sundberg, Tidaholm (19), E. pr.-l. Westberg, Lösta bruk (20), E. provins.-läk. Colleen, Oxelösund (21), Pr.-l. Järnström, Tierp (22), E. pr.-l. Nystrom, Tumba (23), 1:e pr.-l. Björkman, Vesterås (24), Bitr. pr.-l. Edlund, Stockholm (25), Pr.-l. Robert, Norrtelje (26). Svenska provinsialläkareföreningen omfattar så godt som alla till provinsialläkarkåren hörande tjänsteläkare, och har till ändamål "samarbete i vetenskap och tjänst, upprätthållande af god kamratanda samt inbördes hjälp vid inträffande behof för föreningens medlemmar och deras efterlämnade familjer." Föreningen, som nästa år kan fira sitt 25-års jubileum, torde under de kommande åren få tillfälle att göra väsentliga inlägg i sammanhang med det omdanningsarbete, som nu är under uppsegling, med hänsyn till hälso- och sjukvården på Sveriges landsbygd.

Klicka: Bengt Sjöbergare.

TROGNE TJÄNARE.

MEDALJUTDELNING VID STJERNSUND.

På tvänne ställen i vårt land har nyligen en arbetets högtid kunnat firas, i det att å så väl Stjernerund i Örebro län som Ålberga i Södermanland utdelingar ägt rum af K. patr. sällskapets medaljer för långvarig och trogen tjänst till en stor del af godsens underlydande. Å det förra stället utdelades icke mindre än 74 medaljer på en gång, å det senare 22.

MEDALJUTDELNING VID ÅLBERGA.

ANNIE BESANT I SVERIGE.

Vi meddela i dag porträttet af den frejdade engelska författarinnan mrs Annie Besant, som i dessa dagar gästar Göteborg för att med sin kända vältalighet för allmänheten klargöra och framställa olika synpunkter inom den teosofiska världsåskådningen. Mrs Besant åtnjuter icke blott ryktbarhet såsom en af världens kanske mest glänsande vältalare, hon utöfvar äfven en betydande verksamhet på sociala och filantropiska områden.

Från Indien, där hon de senaste 4 å 5 åren haft sitt hemvist, går nu ut öfver världen ryktet om hennes arbete

för den indiska ungdomens uppfostran till västerländsk kultur och österländsk religiositet, hvilken allsidiga uppfostran, enligt hennes mening, skall komma att en dag återskänka den indiska nationen dess forntida storhet.

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Silfverparre

ANNIE BESANT.

Som ett apropos till mrs Besants porträtt meddela vi äfven porträtten af de båda stiftarne af Teosofiska samfundet, hvaröfver öfverste Olcott är president på lifstid, och hvarinom mrs Besant haft och har sin hufvudsakliga verksamhet, i det hon efter H. P. Blawatskys död 1891 upptog dennas mantel och enligt hennes uttalade vilja insattes som hennes efterträderska. Sin författareverksamhet koncentrerar mrs Besant numer uteslutande på teosofiska och filosofiska ämnen. Bland hennes förnämsta arbeten utgifna på svenska kunna

vi nämna: "Den uråldriga visdomen", "I förgården" samt på danska: "Esoterisk kristendom", "Lifvets och formernas utveckling" samt "Några lifsproblem".

H. S.

HVAR 2 DAG.

Kliché: Bengt Silfverparre

M:ME BLAWATSKY.

Annie Besant, svägerska till den bekante engelske romanförfattaren Sir Walter B., föddes i London 1847. Hennes anslutning till teosofin daterar sig från 1889. Sverige har mrs B. förut en gång, nämligen år 1894 besökt.

* * *

M:me Helena Petrovna Blawatsky föddes i Ryssland 1831 och dog i London 1891. Fru Blawatskys för teosofin grundläggande arbete "Isis unveiled" utkom i London 1877.

* * *

Henry Steele Olcott föddes 1832 och är f. d. öfverste i Förenta staternas armé.

Foto. Steen-Müller, Götteborg.

Kliché: Bengt Silfverparre.

H. S. OLCOTT.

TEOSOFISKA SAMFUNDETS BÅDA STIFTAERE.

FRÅN MUSIKVÄRLDEN.

Kliché: Bengt Sjöfverparre.

A. YZQUIERDO LEWENHAUPT.

konservatoriet och Cesare Rossi i Milano.
Hennes bebådade konserter emotses med intresse.

Den i Paris bostatte unge svenske sjukgymnasten greve Erik Lewenhaupt firade nyligen sitt bröllop med en fransk kubansk sångerska, m:lle Amélie Yzquierdo, känd under konstnärsnamnet Stella Ady. Den i Paris redan berömda och mycket omtalade sångerskan uppehåller sig i. n. Sverige och förbereder där några konserter.

Grefvinnan Y.—L. är född i Habana, tillbragte uppväxtåren i New Orleans och New-York och kom sedermera till Europa, där hon studerat sin konst bl. a. för Edouard Duvernoy vid Paris

En ny tenor, hr Modest Menzinsky, har för innevarande spelår anstalts vid K. teatern i Stockholm.

Hr Menzinsky som förut uppträdt i den svenska hufvudstaden vid ett par af Aino Akté-föreställningarne, då hr Ödmann var indisponerad, är född 1876 i Galizien och studerade först till präst. Han började emellertid 1898 i stället studera sång, för professor Stockhansen i Frankfurt-am-Main. För tre år sedan debuterade M. som Lyonel i "Martha" i nyss nämnda stad och sjöng förliden säsong i Elberfeld.

M. utför så väl höga lyriska partier som hjältepartier.

Kliché: Bengt Sjöfverparre.

MODEST MENZINSKY.
Vid K. Teatern i Stockholm.

ETT NYTT PORTRÄTT AF MOSZKOWSKI.

Utan att på något sätt kunna mäta sig med sin store landsman Chopin och knappast af den betydelse för musiken som tvenne andra af sina landsmän, bröderna Scharwenka, har likväl Moritz Moszkowski väsentligen bidragit till att låta äfven det unga Polen vara representeradt å programmen vid de konserter, där den moderna musiken fått komma till heders jämte eller på bekostnad af den klassiska. Om man nu får räkna honom som polack. Man har nämligen stort skäl att betrakta honom som kosmopolit. Han föddes i Breslau den 23 aug. 1854, men kom vid unga år till Berlin och studerade där vid Sterns och Kullak's konservatorier. Han blef halft naturaliserad som tysk och tyskarne räknade honom med i ledet bland de

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Sjöfverparre.

MORITZ MOSZKOWSKI.
50 år den 23 augusti.

sina. Så flyttade han 1897 till Paris och har alltsedan varit bosatt därstädes.

Af hans kompositioner märkas särskildt följande: En orkestersymfoni i 4 sater kallad Jeanne d'Arc; tvenne orkestersatser; "Spanska danser" samt en stor opera "Boabdil", som uppfördes i Berlin 1892 och hvars balettmusik blifvit särskildt populär. Dessutom en massa småstycken för cello och piano, violin och piano, och pianosolo.

Som kompositör är Moszkowski fyndig och i besittning af en viss esprit, och äfven rent tekniskt sedt stå hans saker ganska högt. Men han har icke så djupt blickat in i sin konsts hemligheter att han kan göia anspråk på att räknas bland de store, om man med dessa menar de störste.

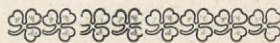
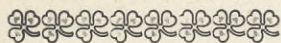

Foto. Holkjer, Malmö.

Kliché: Bengt Sjöförsparre.

M. K. LÖWEGREN.

Afgående professor i oftalmologi vid Lunds universitet.

Ögonläkekonsten (oftalmologien, oftalmiatriken) i modern mening är af ungt datum. Som dess grundläggare betraktas tysken Albrecht von Graefe, i hvars sedan 1855 utgifna "Archiv für Ophtalmologie" de banbrytande undersökningar och upptäckter offentliggjordes, som läto sig verkställa medels den af Helmholtz uppfunna ögonspjeln. Framför allt voro Graefes förtjänster om behandlingen af svarta starren epokgörande.

I skola hos Graefe kommo ungefär samtidigt med dennes utnämning till ordinarie professor i Berlin två unga skandinaviska läkare, dansken Grut

Hansen och svensken Löwegren. Hvardera blef vid återkomsten till sitt hemland de ögonsjukas välgörare. Otaliga äro de, som ha dem att tacka för bibehållen syn. Och vid Köpenhamns och Lunds universitet grundlade de först inom Skandinavien ett vetenskapligt ögonstudium. Men medan Grut Hansen äfven i vårt land inom kort vann offentligt rykte för sin framstående skicklighet, verkade Löwegren mera i det tysta, i den lilla sydsvenska universitetsstaden och från sin sommarbostad i Båstad, till lika mycken välsignelse, med lika skicklig hand, men utan att hans landsmän rätt visste, att han var Grut Hansens jämlike. Så kunde det komma sig, att han ända till 1897 fick åtnöja sig med en akademiadjunkts löneinkomster och en blygsam extra ordinarie professorstitel, samt att först några skånska riksdagsmäns enskilda motion gaf anledning till en sen upprättelse för universitetsmyndigheternas och regeringens försummelse mot den framstående oftalmologen.

Genom sina synnerligen skickligt utförda operationer har Löwegren lyckats åstadkomma beundransvärda resultat inom den sydsvenska befolkningen. Säkerligen icke utan skäl har man i hans verksamhet som ögonläkare sett en af de mest bidragande orsakerna till, att blindhetsprocenten under de senaste årtiondena inom de sydliga länen ansevärt nedgått.

I dagarne har Löwegren afgått från sin akademiska lärarebefattning med den pension, som årets riksdag beviljade honom. Då han sålunda drager sig tillbaka till ett välförtjänt otium, sker det under betygande från allmänhetens sida af varma känslor af tacksamhet och hjärtliga tillönskningar om frid och lycka under en lång och ljus ålderdom.

* * *

Professor Michael Kolmodin Löwegren är född i Lund 1836, blef student därstädes 1856 och medicine licentiat 1864. Vintern 1865—66 tillbrakte han under studier under Graefe i Berlin, hvarefter han 1867 blef adjunkt i kirurgi och obstetrik vid Lunds universitet. Samtidigt grundade han vid därvarande lasarett en oftalmiatrisk klinik, som han allt sedan dess förestått. 1883 erhöll han e. o. professors titel och blef som förut nämnt 1897 innehafvare af en nyupprättad oftalmiatrisk lärostol.
Sigurd Hansson.

SVERIGES RIKSBANKS NYA PALATS.

HVAR 8 DAGS FOTOGRAF I STHLM.

DET NYA RIKSBANKSHUSET å Helgeandsholmen. Den större byggnaden bakom, vettande åt Norrbro, är Riksdagshuset.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöförsparre Sthlm.—719.

SENASTE BILDER FRÅN KRIGET.

Efter fotografi.

Kilohé: Kom. A.-B. Bengt Silfverparre Sölm—Öbg.

DE ENDE ÖFVERLEFVANDE af den vid Wafanghu tillintetgjorda V:te Sibiriska Skyttebataljonen i Liaojang.

En stor fransk tidnings militäre medarbetare har på fullaste allvar utalat som sin åsikt att japanska arméns anfall på den ryska vid

Efter fotografi.

EN FÅNGAD RYSS MED SIN JAPANSKA ESKORT: Foton tagen i Motienling.

Liaojang var en nödfallsutväg (!) från japanernas sida, på det att de icke måtte alldeles tillintetgöras af Kuropatkin sedan denne hunnit draga sina väntade förstärkingar till sig.

DAVID OCH GOLIATH: Efter striden vid Motienpasset.

Utgår man från denna förutsättning och dessutom begagnar sig af den mörkande satiriska utväg som den tyska tidningen "Der Tag" anvisar, att betrakta hvarje ryskt nederlag såsom förutsedt, det är åsyftadt, d. v. s. likabetydande med en seger, efter som alltså ryssarna nått dit de syftat (!), så kunna de blod-drypande dagarna därute i Östern framstå i en ganska oväntad belysning. Det ena med det andra bevisar hvilket oerhört anseende som världsmakt Ryssland nu håller på att förlora, och

Efter fotografi.

HANNIBAL ANTE PORTAS! När i medio af juli ett rykte spreds i Mukden, att japanska trupper voro i anryckande, uppstod stor förvirring och den rysk-kinesiska bankens värdepapper fördes i största hast på kärror till stationen — men återfördes, sedan man kommit till besinning.

Kliché: Bengt Skjerve

DET STUNDANDE PRESIDENTVALET I AMERIKA.

DOMAREN PARKER, demokraternas kandidat. Mr Parker står i begrepp att med automobil göra en utflykt från sitt landtogs. Efter nyligen tagen fotografi.

huru sen människan är att resa sig, äfven om det tryck under hvilket hon böjt sig, redan upphört att utöfvas.

*

Det är alltid vanskligt, att på förhand uttala sig om något så oberäknligt som ett presidentval i Amerika. Denna gång ökas vanskligheten därigenom att man samtidigt o. med samma bestämmdhet, kan få höra påstås både att Mr Parker inga utsikter har och att Mr Roosevelt är långt ifrån själskrifven. Det är bäst att ingenting spå.

BROKIGT UTOMLANDSNYTT.

PRINSESSAN LOUISE AF KOBURG.

Från badorten Elster, där hon på sista tiden såsom sinnesrubbad hällits internerad, har i dagarne kung Leopolds af Belgien olyckliga dotter lyckats fly in på schweiziskt område. Händelsen är i mer än ett afseende högst "romantisk".

Köpenhamn vill ju gärna anses för en storstad med storstadsvanor och där för hade blomsterhandlarne i år slagit sig ihop för att arrangerera ett blomstertåg å la Nizza genom "Byens" gator.

Försöket är all ära värdt — trädgårdsmästarne gjorde ett dylikt i fjol — men köpenhamnarne äro nu en gång icke sydvändingar och förstå icke att förläna ett dylikt upptåg dess rätta prägel.

Det enda som bar den rätta sydvändska prägeln var himmelnen — den var så härligt djupblå och molnri att man, då man skådade uppåt, smyckade ekipager, niskor. Inga hurrarop, ingen blomsterkastning, ingen begeistring! Först när tåget åter nått Tivoli började folk att "tö opp".

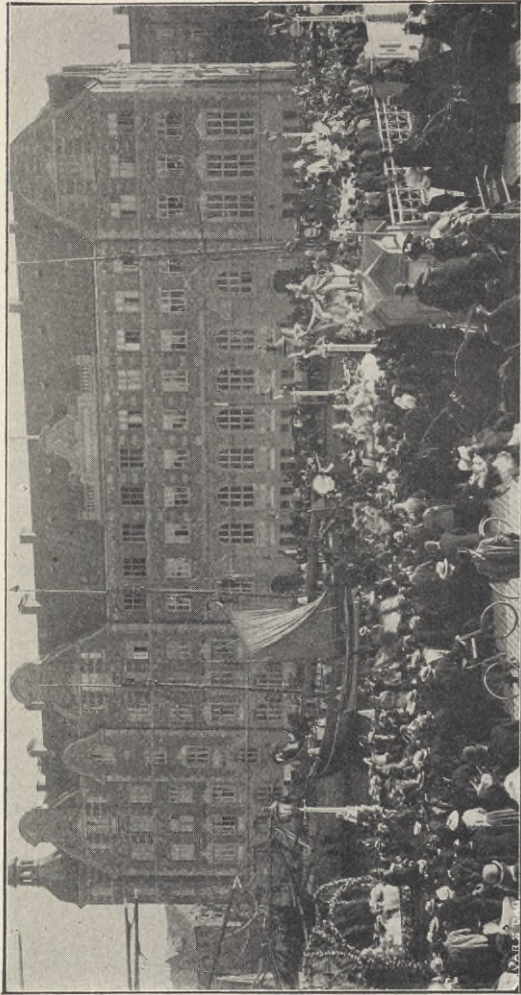
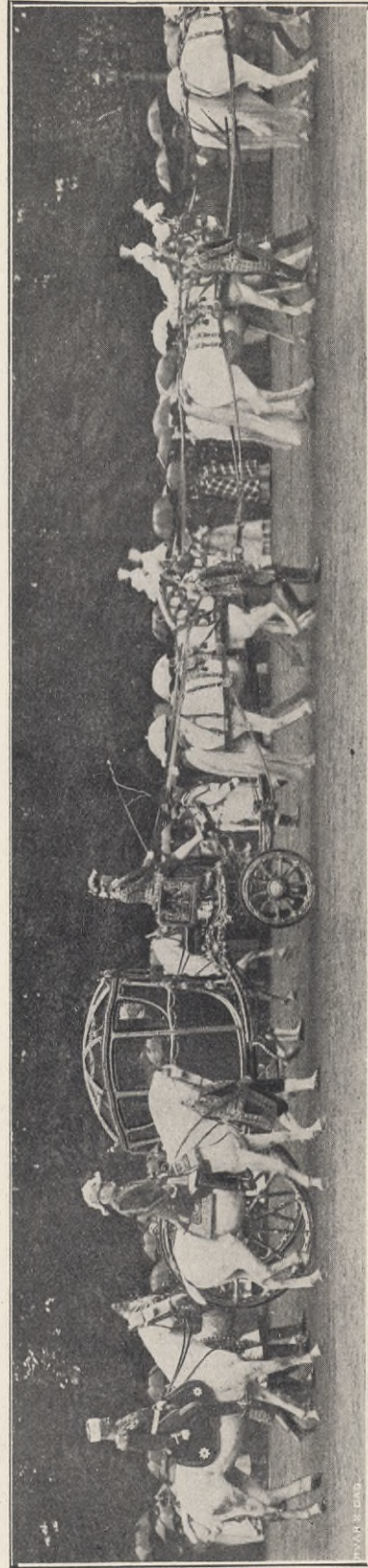

Foto. Fred. Rittor, Köpenhamn.

BLOMSTERKORSO I »KONGENS BY».

Klické: Bernf. Stifternparre

Bilder: Kopenhagen.

FRÅN RYSKE TRONFÖLJARENS DOP DEN 24 AUGUSTI: Den nyfödde ryske tronföljaren Alexei Nikolajevitsch föres i en med 16 hästar förspänd paradvagn af furstinnan Calitzin till dopet. Han eskorteras af öfverstestallmästaren Orloff Darydoff t. h., af generaladjutanten greve Olsuffeff t. v. och, efter vagnen, af generaladjutanten Grünwaldt.

EN RÅBOCK.

För HVAR 8 DAG af Eric Blacagi.

Det stod en råbock och betade på en liten grön lapp till rågåker, som låg inkilad bort i skogen.

Inte var det något så särdeles öfverdådigt bete där, det låg hård skarsnö öfver hela gårdet så när som på några gröna fläckar, och brodden var kort och gles, men en får inte begära för mycket så här i vintertiden, på små skogstörpsåkrar till.

Bocken visste det och var nöjd och glad åt det som fanns; han stod midt uppe på gårdet, sparkade undan snön med framklöfvarna och naggade och bet öfver rågstråna, tills det knappast blef mer än rötterna kvar. — Hvad en själf inte ta'r, ta'r en annan

Där kom en pojke traskande på stigen, som var trampad i snön utmed åkergläntan, en liten ful och beskedlig torparpojke, släpande på en yxa och en vedkälke på hemväg från herrgår'n.

Bocken fick först syn på pojken, eller rättare han hörde honom på långt håll komma knastrande öfver riset och snön inne i skogen, och han tog ett par skuit utåt åkern, men blef sedan lugnt stående och väntade, tills pojken hunnit fram i brynet.

Han tittade upp på honom ett slag, såg med belåtenhet, att det, just som han tänkt, var Karl Gideon, Bohultstorprens lille Karl Gideon, som han sett hundra gånger och inte brydde sig om ett fnyk — och utan att ens vänta, tills pojken med kälken hunnit tillbaka in i skogen, tog han itu med sin grönråg igen och skalade af några duktiga fläckar nedåt slutningen.

Pojken hade stannat med sin kälke invid diket och tittade på bocken. Han stod mol stilla och bara stirrade på honom, så bocken borde känt det i ryggen, om han inte varit så glupsk öfver maten och så rakt glömt bort, att han inte hört pojken och släden knastra bort genom skogen igen.

Inte för att inte Karl Gideon hade sett en råbock förr! Å nej, nej men, en bor väl inte för inte håller borta i Siggemålsskogen! Nej, Karl Gideon hade nog sett rådjur, många gånger och många i flock och nog denna samma bocken också, men det var det, att han hade aldrig sett på honom så, som han såg nu.

Det höll på att krängla och bryta sig loss en tanke under Karl Gideons gula hårtottar.

Den snodde och stack genom hela hjärnan och kröp ut i ögonen. Hade bocken sett på hans ögon, hade han väl gått från matbitarne och gömt sig i sin skog och tänkt andra tankar om små fredliga torparpojkar.

— En bössa — sade hans ögon. — Fars bössa hemma på vind!

Det frasade till ett slag af stöflar, som trampa genom skarsnö — Karl Gideon är försvunnen inåt skogen. Vedkälken står kvar invid diket, och yxan glider ned i snön.

Råbocken står också kvar på sitt själföfverärvade gärde. Han såg upp ett slag, när pojken sprang, ty han är inte van vid slik brådska, men han grubblar icke öfver ting i onödan och tänker fortfarande främst på födan, sparkar upp snön i stora klumpar och får munnen full af frostiga grässtrån.

In öfver skogen springer Karl Gideon. Han skuttar vildt hän öfver snön och tufvorna, som sticka upp, kommer öfver ett par tre gårdsgårdar och trampar snedt öfver kältäppan och potatislandet upp emot förstugutrappan hemma vid torpet.

Bössan hänger på gåvelkontoret. Gåvelkontoret är öfver köket — måtte inte mor vara inne.

Hon är inte ingen, han ser ingen — far är åt herrgår'n. Han tassar upp för vindstrappan, som är alldeles svart nu i skymningen, kommer in på kontoret och får ned bössan, som är tung och svår att lyfta.

Bössan. Det sticker till i honom ett litet tag, just som han ta'r den.

Den hänger alltid laddad här uppe, och far har sagt: — Du får allri' rör'na. Så't är inte till lek!

Men det är inte lek, det är allvar nu.

Han smiter ned utför trappan igen med handen längst ned om bösskolven. Han är rädd för bössan det kan inte hjälpas. Det hackar i bröstet på honom.

— Å, Gud, som hafver barnen kär — måtte inte mor komma!

Han kommer lyckligt undan åt skogen igen och ger sig till att springa längs stigen, ty han törs inte klättra öfver gårdsgårdar nu; bösspipan håller han vänd mot marken, för om skottet brunne af, så finge han det inte i ansiktet — det var en pojke, som sköt sig en gång —

Karl Gideon har nått och jämt hållit i en bössa förr. Han är bra nog rädd.

— Männe skottet kan gå baklänges? Om en finge det i hufvudet?

Se'n kommer han att tänka, att far kan komma denna vägen hemåt, och därför sticker han af från stigen och kommer längs efter en fallen gårdsgård ned mot åkergläntan.

Bocken står kvar, den snälle, beskedlige bocken står kvar, Karl Gideon får hjärklappning, men han har nog förstånd att inte ge sig till hvarken att rusa eller tassa smygsteg nu.

Lugnt och långsamt, just som en liten beskedlig torparpojke, som kommer för att hämta kälken sin, går han i skotthåll — får bössan, den tunga, farliga bössan, i ett upp till ögat — ser på det som rör sig på den gröna fläcken — en lång, böjd hals —

Det brakar en knall ur bössan, en hemsk, förfärlig knall som till domedag och världens undergång, och det dunsar en pojke baklänges i ett enesnår, en liten ful, beskedlig torparpojke, som kommit på jakt utan hund eller dref och med en stulen bössa.

Karl Gideon har sett något gnistra till och har fått en svår stöt i hufvudet, när skottet gick, han är virrig än och har lock för öronen, när han kraflar sig upp och trefvar efter bössan, som föll.

Bössan — han får inte fatt i den, han står och ser på något — där ligger en gråbrun, skällivande rådjurskropp på sidan i snön. Den ligger inte på den gröna fläcken utan borta vid kanten af gläntan, sprungen i yrande dödssmärta åt skogen till — fallen.

Men han är icke död, det rycker i bakbenen, och hufvudet lyfter sig.

Karl Gideon får kallsvett inne i händerna, när han går ut på rågåkern med en stake.

Men när han kommer fram till bocken, där marken har röda blodstänk, blifva de ryckande bakbenen stilla, den fina nosen, som flämtade nyss, är inborrad i snön, och ögonen stelna till under dödsinnan.

Karl Gideon står och ser på den varma kroppen och blodet, som dryper tjockt ur nosen, och han får en otäck kväljande känsla upp i bröstet åt det — han är bara tio år, Karl Gideon, och han har aldrig skjutit något djur förr.

Han makar till bocken litet med foten och ger sig af tillbaka efter kälken att draga hem den på, hans bock — åh, att han sköt den ändå — tänk, när en inte är mer än en pojke och inte har skjutit förr — en råbock det är något till mycket det, en får lika mycket pengar för den som för en fårkropp — och en sådan orimlig heder se'n, när man inte är mer än en pojke!

Far har inte skjutit en råbock på många år — tänk, att knäppa en utan hund till! Det blir något för Karl Gideon på kyrkvallen.

Men när han nu fått fatt i bössan vid enbusken, får han åter en otäck förnimelse:

— Man får inte skjuta rådjur all tid, inte ens på sitt eget gärde! Var det loflig tid nu?

Han blef förfärligt rädd vid detta.

Att skjuta djur i förbjuden tid det är som att stjåla eller skjuta på herrgårdsmark, det är länsman

och tingssal och pengar i böter — åh, Karl Gideon vet nog om'et, fast han glömt allting för bössan och den galna glädjen öfver bocken.

Men nu tar förskräckelsen tag i honom och ruskar honom, så att han med ens blir alldeles redig och tänker lugnt och klokt som en gammal människa.

— Var det oloflig tid, så skulle aldrig en levande själ få veta om detta, bössan måtte han försöka att ladda om och hänga tillbaka, och bocken var det att få undan.

Det börjar att svartna inne i skogen, Karl Gideon tycker att det ser underligt ut här inne i mökningen, det liksom rör sig allting; han får fatt i tåten till kälken och halar ut den på gårdet fram till bocken.

Kroppen är tung och hal att lyfta i, den känns varm i halsvecket ån, och Karl Gideon får spökrädsla af ögonen, som stirra stelt emot honom.

Han vet om en grop, öfvervuxen af granar, en bit bort från gläntan. Dit för han kälken och knuffar ned bocken, vråker hoptals med sand och snö öfver och drar till grangrenarne.

Han är till och med så försiktig, att han går tillbaka till gårdet och sparkar snö öfver bloddropparna och sopar igen märkena efter bocken och släden med sin mössa. Det har börjat snöa till, det faller tätt af trinda, torra småkorn, och luften är tjock. Karl Gideon kan vara lugn för, att ingen skall någonsin veta det minsta om ett skott, som small en kväll ned i gläntan och en gammal råbock, som stöp i en snödrifva.

Karl Gideon springer hemåt fort, fort — han får oantastad upp bössan på kontoret igen; när mor kommer inbärande med mjölken från ladugården, sitter lilla Karl Gideon i skumrasket borta vid fönstret och sträcker igenom sin bibliska historia i traf.

— Du måtte haft mycke' ved att hugga i dag, säger mor spetsigt, ty hon vet af gammalt, att Karl Gideon lätt blir fördröjd vid herrgårdsärenden, men Karl Gideon läser som för examen om israeliternas tåg genom Röda hafvet och svarar ingenting.

Far kommer hem från dagsverket. Det har tagit till att snöa hårdt ute, och han drar af sig sockar och stöflar till torkning, och mor säger till Karl Gideon att tända i spiseln — hon har ingen tös att skicka, hon har bara Karl Gideon.

Så måste han öfverge läsningen och pallra sig ut i skrubben efter ved. — Månne mor kunde mistro något? Om hon säger något om bössan nu?

Åh nej, det är tyst som vanligt, och ingen som säger något, när han kommer in igen; mor varpar upp en väf, och varpstolen skriker och gnisslar, far sysslar tyst med sitt och plockar fram glasögonen och veckotidningen.

En har väl inte mycket att säga eller tala om så här långt ute i ett fattigt skogstorp, dit ingen kommer eller färdas, och där ingenting sker — och trött kan en väl vara också, den som gått hela dagen i slit och släp för andra — en får inte lust till att bli munter och språksam hemma då.

Men en gång, när tråden löpt ut, och mor måste stanna varpstolen, säger far: — Det har varit jägare här utåt i dag, vi hörde ett skott nu i kvällningen, — det var väl från Mickelssons — det är rådjuren de gå efter, och bra är det — kråken skala af hvart fattigt rågrå.

Mor tycker inte detta är något att svara på, hon gnisslar vidare med sin varpstol, men Karl Gideon, som ligger på knä vid spiskanten och makar i vedklabbarne, får blodet upp i ansiktet.

Han hissnar till först, som när en står öfverst på takbjälken till att hoppa i hö — se'n så ta'r han språnget:

— Ja men, I far, är det loflig tid nu då?

Han är så rädd, så han vet inte längre, hvad han gör, han ger sig till att blåsa på de kalla, otända vedträna.

Far säger:

— Ja men, till den sextonde. Jag tänkte nog jag skulle ut en dag, jag ock, för det är då ständigt spår på våra råggården efter kråken, fast de äro sluga nog, så de passa sig för folk — och kunde jag bara få låna Mickelssons hund —

Karl Gideon har fått en lycklig ingifvelse att tulla på sina länge omflyttade vedstickor med en tändsticka, men sedan är det slut. När en liten blå låga börjar slicka sig kring träna, far Karl Gideon på dörren, och vinddraget efter honom släcker den lilla arbetsamma lågan. Spiseln blir svart som förut, och borta blir Karl Gideon.

Mor vardt ond på allvar och måste ta' itu med elden själf, men allt medan hon skar upp hålkakan och började röra till svartgröten, tänkte hon på pojken. Han var konstig i kväll — han hade haft något för sig!

Ute i mörkret i skogen springer Karl Gideon.

Han hittar rakt som på ljusa dagen på gravnen, där han gömt sitt rof, han ligger framstupa under granarne och trefar genom snön efter bocken, hans bock, som han skjutit utan hund eller dref, med en olofligt tagen bössa, men i loflig tid. — Det var allt den största bock en kunde se, en riktig baddare, mindes han nu. Och han hade de grannaste horn, tvågrenade. — Karl Gideon hade visst aldrig sett så stora horn på en råbock förr.

Han får upp skatten i ljuset eller snarare i mörkret igen, han har ingen slåde att draga den på utan får den på ryggen, stor och tung och snöig som den är, och drar iväg hemåt — så tokiigt glad är han, pojken, att han måtte skråla till ensam därute i mörkret ibland, och han springer med den store bocken så lätt som med en skjuten skata genom den eländiga marken och snön, som faller tjock.

I förstugan släpper han ned bocken, stor och blodig på mors rena golf och rusar fläsande in i stugan, där de inte äro godt stämde mot honom, och mor har räknat ut, att hon skall ruska honom i axlarna och plocka ur honom, hvad han varit ihop med. Hon blir nästan rädd, när hon får se honom komma infarande så igen — hvad hade pojken gjort? Herre Gud, han har blodfläckar på kläderna!

— Karl Gideon, jag säger — —

— Jag säger först, sa' Karl Gideon. Han är morsk nu, det brinner inne i ögonen på honom.

— Kom med ut i farstun — far, kom med ut i farstun!

Han rycker i dem, han är alldeles vild. De följa honom bägge, mor Sara ta'r blecklampan.

Bocken ligger där ute, blodig och tung och vit af snö. — Karl Gideon hoppar omkring den på ett ben som en stolle.

Far förstår ingenting och inte mor Sara.

— Hur har han fått dit en råbock? — Skall han draga hem den åt någon?

— Det är min! skriker Karl Gideon och lyfter i de tvågrenade hornen, så de se blodet på halsen — det är min bock, jag sköt den i kväll på vårt gårde.

Då ta'r far honom i armen. — Du, säger han, sköt du? Då var det min bössa, som du tjufvat! — Hvad skall du nu ha, tror du?

Men Karl Gideon är så befängdt glad nu, att han till och med sätter sig upp emot far sin.

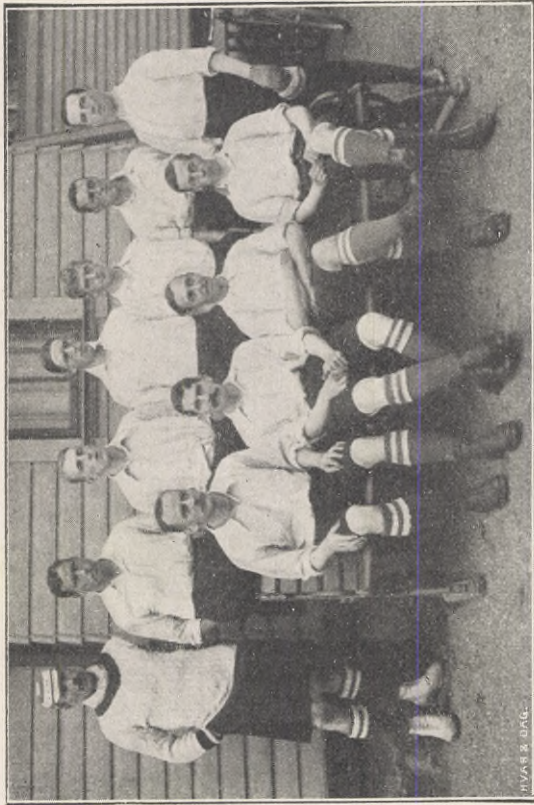
— Ja, jag lånte den ett tag, säger han kavat. I kan ju slå mig om I vill, men — jag har i alla fall skjutit bocken!

Och far daskar till honom — lätt — ett par slag för ordningens skull.

— En så'n pojke, en så'n pojke — vill du låta bli att stjåla far dina bössa!

Men mor går in i stugan och ställer undan mjölgröten och börjar vispa till hvit risgrönsgröt. — Karl Gideon, den lilla Karl Gideon, har skjutit en råbock, en stor grann råbock, pängar värd och med tvågrenade horn.

DET ENGELSKA FOTBOLLSLAGET I SVERIGE.

NYVÅR 8 DAG.

R. 9 UR STOCKHOLMSFOTBOLLAG. DET ENGELSKA FOTBOLLSLAGET.

Kliché: Bengt Siffernyars.

NYVÅR 8 DAG.

Foto. HVAR 8 DAG. FOTBOLLSLAGET UR »KAMRATERNA» I UPPSALA.

Kliché: Bengt Siffernyars.

DEN STORA BRANDEN I MALMÖ.

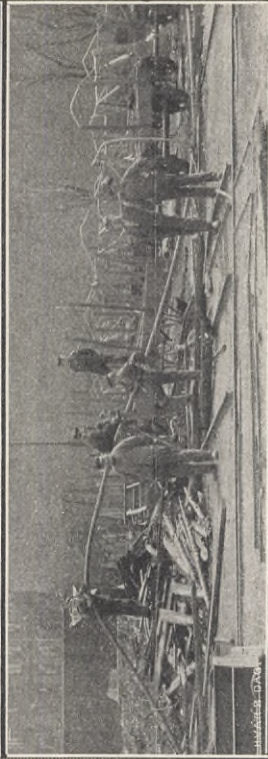
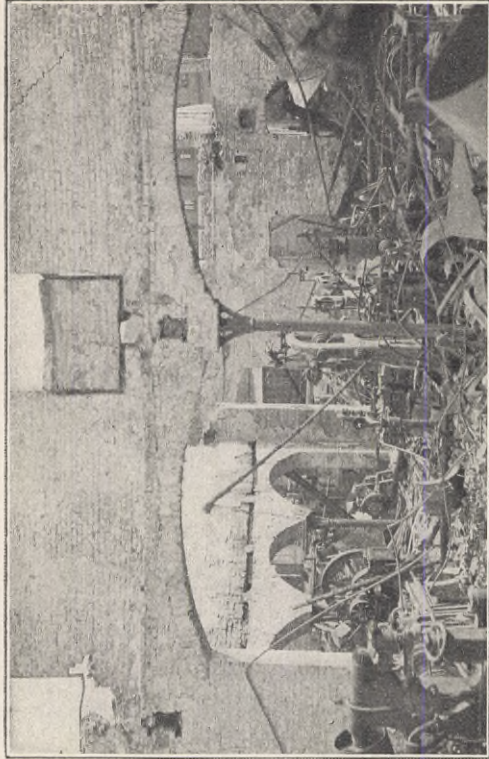

Foto. Hultén, Malmö.

Antikv. Bengt Siffernyars.

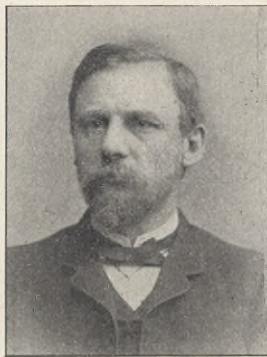
INTERJÖRER FRÅN KOCKUMS VERKSTÄDER EFTER DEN STORA BRANDEN, som natten till den 3 sept. lade en stor del af verkstäderna i aska och åstadkom en skada, som ansågs till en half million.

Ett engelskt fotbollslag, "Mr C. Wreford-Browns Corinthian Eleven", bestående af idel universitetsbildade amatörer, har på inbjudan besökt Göteborg och Stockholm och därstädes spelat med de bästa lag, som kunnat uppställas från svensk sida. Såsom naturligt var, ha emellertid engelsmännen visat sig som de starkaste i det för deras land klassiska spelet. I Stockholm spelade de första gången den 2 september emot utvalda medlemmar från idrottsföreningen "Kamraterna" i Uppsala, och visa vi här fotografier af så väl de engelska som de svenska framstående sportmännen.

P. S. V. BJÖRKMAN.

I sitt 80 år ingick den 2 sept. f. generalmajoren Pehr Samuel Vilhelm Björkman. Underlöjtn. 48, löjtnant 54, kapt. 64, major 68, öfverlöjtn. 71, öfverste i armén 73, öfverste och chef 77, gen.-major i armén 86, afsked 88.

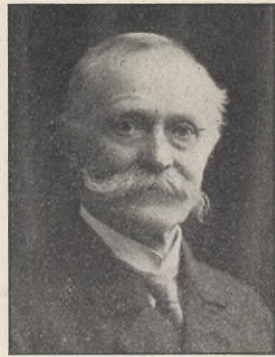
P. ANDRÉÉN.

Den 5 september frånträdde stads-kamreraren i Göteborg, Per Andréén, efter begärdt afsked denna sin befattning, hvilken han i öfver 30 år innehaft. Född 38, kameralex. 62, hofrättslex. 65, v. häradsh. 68, polisnotarie i Göteborg 71, kammarförfv. i drätselverket 72 och stadskamrer där 73.

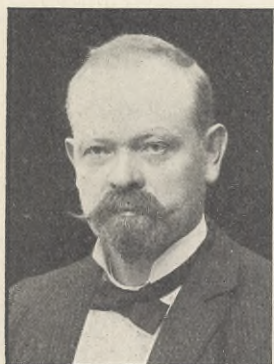
C. J. T. EEN.

Borgmästaren i Visby, Carl Julius Theodor Een, fyllde den 31 aug. 65 år. Stud. 57, hofrättslex. 62, v. häradsh. 65, rådmän i Västervik 67, t. f. borgmästare där 68-72, rådm. och polismästare i Uppsala 72, kortare tid t. f. borgmästare där 74 borgmästare i Visby 79.

J. P. D. NORDENSON.

Den 21 augusti fyllde läroverksadjunkten i Västerås, fil. dr. John Per Desiderius Nordensson, 65 år. Stud. 57, fil. kand. 68, III. dr. 69, c. lär. i Stockholm 71-72 och 78-92, lärare i Sundsvall 73-77, läroverksadj. i Västerås 92.

C. J. MAGNELL.

Till professor i väg- och brobyggnadskonst vid Tekniska högskolan i Stockholm är utnämnd trafikchefen vid Uddevalla-Vänersborg-Herrljunga järnväg C. J. Magnell.

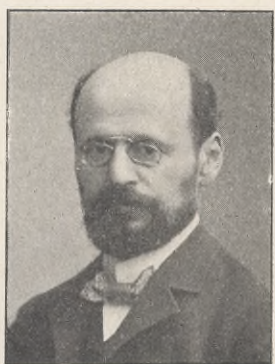
P. J. PETTERSSON.

Byggmästaren i Sköfde, P. J. Pettersson, fyllde den 7 september 60 år. Ledamot af stadsfullmäktige samt innehafvare af ett flertal kommunala uppdrag.

C. J. E. ROSENBLAD.

Den 25 augusti fyllde öfverstelöjtnanten Carl Johan Eloi Rosenblad 55 år. Und-löjtn. vid Södra skånska infanteriregementet 75, major och chef för Blekinge bataljon 1900, major vid Karlskrona grenadierkår 02 och s. å. öfverstelöjtnant vid Västermanlands regemente.

D. DAVIDSON.

Den framstående nationalekonomen, professorn vid Uppsala universitet, David Davidson, fyllde den 21 augusti 50 år. Stud. 71, jur. kand. 77, doc. i nat.-ekon. 79, ord. prof. i nat.-ekon. och finansrätt 90. Juris hedersdoktor 93. Betydande nationalekonomisk författare.

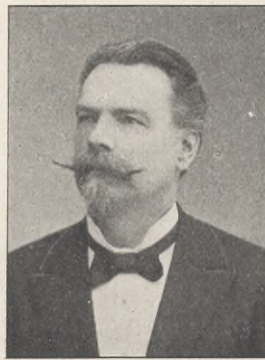
O. A. SJÖGREEN.

70 år fyllde den 28 juli f. kansli-rådet O. A. Sjögreen i Stockholm. Student i Uppsala 53, kansliex., 57 e. o. kanslist i civildep., 67 kopist, 70 kanslist, 78 kanslisekreterare, 85 kansliråd, afsked 99. Anställd i Bruksäg. hyp-kassa 61-85 och från 68 notarie i Vetensk.-Akad.

P. F. RETTIG.

Öfverstelöjtnant Per Edvard Rettig i Gälle fyllde den 2 aug. 55 år. Underlöjtn. vid Helsinge reg. 72, kapt. 92, major 1900, öfverstelöjtn. vid Västerbottens reg. 02 och afsked 04. Ledamot af stadsfullmäktige, styrelser m. m.

O. E. WEIBULL.

Den 26 augusti fyllde kassören vid Motala verkstad, Otto Edvard Weibull, 55 år. W., innehafvare af K. Patriotiska Sällskapets guldmedalj, har under 41 år varit anställd vid verkstaden.

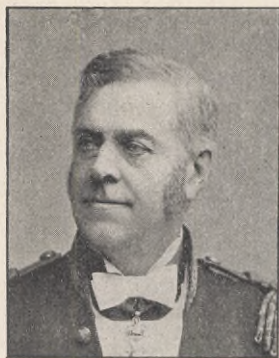

A. LUNDBLAD.

Rådman August Lundblad i Enköping fyllde den 24 augusti 50 år.

PORTRÄTTGALLERI

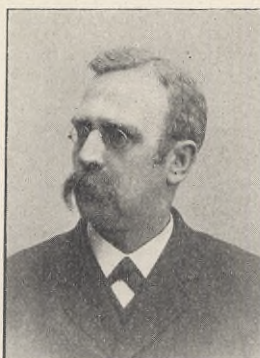
C. M. JUHLIN-DANNFELT. †

Den 2 sept. afled å Djurholm nära Stockholm f. d. svensk-norske generalkonsuln i London, Carl Mathias Juhlín-Dannfelt, 81 år gammal. H. 8 D. har förut (IV ärg. No 30) meddelat helsidesporträtt med utförlig biografi af den särskildt på landbruksnäringens område framstående mannen.

C. MOLANDER. †

Den 27 augusti afled i Stockholm grosshandlaren Carl Molander, 64 år gammal. M., som 58 fick plats hos Edv. Liljewalch i Visby, öfvertog 73 dennes affär därstädes, som han dref till 01. Ledamot och kassör i hamndirektionen i Visby.

C. G. LÖFMARK. †

Förste rådmannen och magistratssekreteraren i Eskilstuna, v. häradshöfding Carl Gustaf Löfmark afled nyligen vid 58 års ålder. På grund af sjukdom lämnade han på tjänstledighet sina befattningar 01.

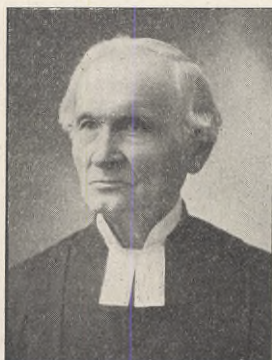
O. V. REGNSTRAND. †

Den 1 september afled i Stockholm revisorn i statskontoret, v. häradshöfding Olof Viktor Regnstrand, född 49. R. var äfven anställd i förmyndarekammaren och betrodde med en mängd juridiska uppdrag.

F. G. KROOK. †

Den 1 sept. afled i Stockholm hufvudstadens förra borgmästare Frans Gustaf Krook, f. 33. Stud. i Lund 49, kamreresk. 51, hofrättsex. 53. V. häradsh. 59. Blef 68 brottmålsnotarie i Stockholms rådhusrätt, 70 notarie i Svea hofrätt, 73 civilnotarie i rådhusrätten, 78 rådmän, 90—03 borgmästare.

A. KJELLANDER. †

Kyrkoherden i S. Sallerup, Abraham Kjellander, afled den 24 augusti vid 79 års ålder. Prästvigd 52, kyrkoherde i S. Sallerup 83.

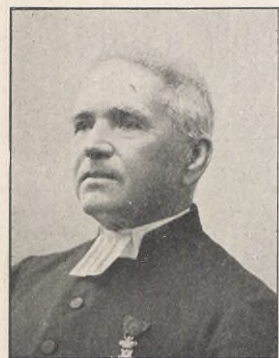
N. F. BROANDER. †

Förturvarande innehafvaren af firman L. Gröll i Stockholm, handlanden Nils Frithiof Broander, afled den 29 augusti vid 75 års ålder. Under många år ledamot af Storkyrkoförsamlingens kyrko- o. skolråd.

S. R. ÅBERG. †

Den 21 augusti afled intendenten vid Bohusläns regte, Sven Ragnar Åberg, 41 år gammal. Underlöjtnant 82, utnämndes A. 93 till regementsintendent.

J. P. HÖJER. †

Kontraktsposten i Nyed, Johan Peter Höjer, afled nyligen vid 81 års ålder. Prästvigd 49, v. pastor i Karlstad 62, regementspastor vid Värmlands regemente 65, kommissioner i Karlstad 69, kyrkoherde i Ölme 71, kontraktspäst i Nyed 82.

N. V. LINNEROTH. †

F. d. godsägaren Niklas Vilhelm Linneroth, afled i Vernamo den 21 aug. 72 år gammal. Bebodde 84—01 Sörsjö gård där L. ansågs såsom duktig jordbrukare.

A. O. L. AREHN. †

Trafikinspektören vid andra sektionen, f. d. löjtnanten vid k. flottan, Anders Oscar Leonard Arehn afled i Horndal den 12 augusti, 60 år gammal. Trafikchef vid Sundsvall—Torpshammars järnv. 75—84, trafikdir.-ass. vid Stat. Jernv. 85—97 och därefter trafikinsp. Tidigare Sundsvalls stads brandchef.

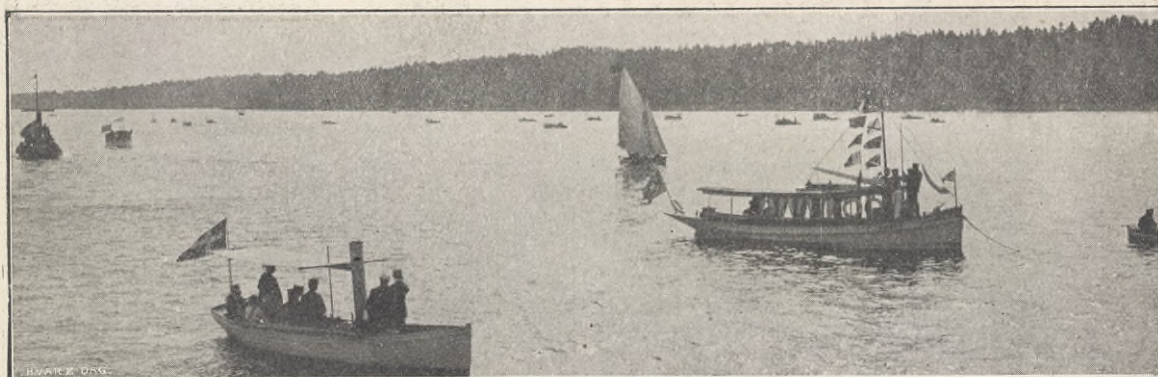

P. E. PETTERSON. †

F. handlanden i Orsa, P. E. Pettersson, afled den 18 aug. 55 år gammal. P., jämväl kamrer i Kopparbergs Enskilda Bank, var en i sin ort särskildt framstående kommunalman.

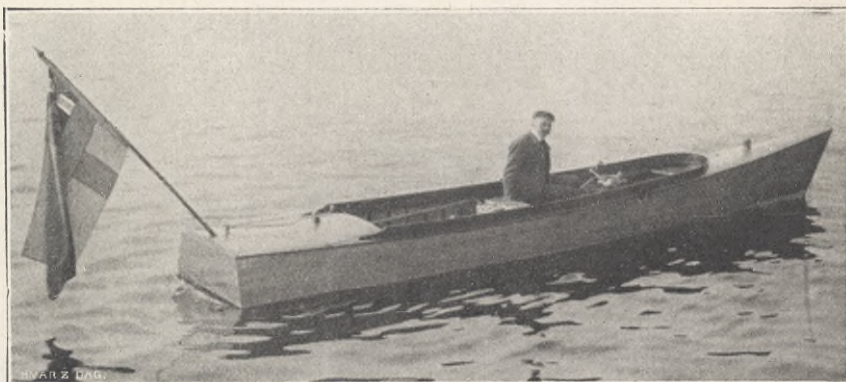
MOTORBÅTSTÄFLAN I STOCKHOLM.

START I KLASS II, för lustbåtar från 6—8 meters längd med intill 20 hästkrafter.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sthlm—Gbg.

Å fjordarne söder om Vaxholm ägde den 4 sept. under det präktigaste väder en motorbåtstävling rum i hvilken 38 motorbåtar deltog. Som vanligt vid dylika tävlingar var det en kraftmätning i dubbel mening, dels emellan olika fabrikanter och dels emellan sportsmän. Tävlingen var anordnad af Svenska automobilklubben.

MOTORBÅT AF NYASTE TYP, tillhörande Sjömotorexpressbolaget.

Kliché: Bengt Sjöforsparre

ANKOMSTEN TILL MÅLET: Den främste är en herr Henry Forsslund tillhörig ny motorbåt om 30 hästkrafter.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjöforsparre Sthlm—Gbg.

FRÅN REDAKTIONEN AF HVAR 8 DAG.

Då vi afstå från att ingå på något som häst svaromål med anledning af Iduns i sin tidning offentliggjorda kritik öfver HVAR 8 DAG och personliga utfall mot dess utgifvare, är det dels emedan vi under inga förhållanden vilja besvåra vår läsekrets med stridigheter af denna art och dels emedan vi anse, att rörande vår tidnings värde allmänheten och icke en konkurrerande tidning är i sista hand dömande. — Dem som äro intresserade af frågans finansiella innebörd hänvisa vi till sid. 7 af omslaget, där platsen är för allt hvad till annonsering hör.